

Warszawa, 12 września 1935 r.

4

URZĄD PATENTOWY

E 218 1/00

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 21823.

Kl. 5 d, 1.
5d 1/06

Witold Kałużny
(Kazimierz k. Strzemieszyc, Polska)
i Marjan Skup
(Kazimierz k. Strzemieszyc, Polska).

Rura powietrzna.

Zgłoszono 11 stycznia 1935 r.
Udzielono 9 lipca 1935 r.

Rury powietrzne służą do dostarczania powietrza do wyrobisk ślepych w górnictwie. Dotychczas rury takie były wykonywane z blachy żelaznej, wskutek czego były ciężkie i wymagały mniej lub bardziej złożonych połączeń. Znane są również rury, wykonane z tektury lub papy, o uzbrojeniu wewnętrznym z drutów, zwiniętych śrubowo, lub drutów prostych, umieszczonych wzdłuż rury; rury te jednak nie mogły utrzymać się w praktyce wskutek specyficznych warunków pracy w kopalni, gdyż były niedość wytrzymałe i łatwo ulegały zniszczeniu.

Wynalazek polega na specjalnem wykonaniu rury, która składa się z trzech warstw,

a mianowicie: tektura, papa lub podobny materiał lekki jest uzbrojony zewnątrz siatką drucianą, stalową lub żelazną, obciągniętą jutą, która jest przepojona odpowiednim lepiszczem. Każda z tych warstw spełnia inne zadanie, i tak: papa daje szczelność i mały opór przy przepływie powietrza; siatka druciana — sztywność i wytrzymałość na odkształcenia zewnętrzne; juta, przepojona lepiszczem, spaja wszystkie warstwy w jedną całość i chroni przed przebicciem.

Przykład wykonania i połączenia rur ze sobą uwidocznia rysunek, na którym fig. 1 przedstawia widok rury z łącznikiem f na jej końcu, a b — złączką na części długości ru-

ry usunięta jest zewnętrzna powłoka juty i uwidoczniona siatka druciana. Fig. 2 przedstawia przekrój rury, której warstwa papy *a* jest otoczona siatką drucianą *b*, pokrytą jutą *c*, przepojoną lepiszczem bitumicznym. Fig. 3 przedstawia końce rur z łącznikiem żelaznym *f*, umieszczonym na jednym z nich.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Rura powietrzna, znamienna tem, że składa się z wewnętrznej warstwy (*a*) z pa-

py, tektury lub podobnego lekkiego materiału, z warstwy środkowej, utworzonej z siatki (*b*) z drutu żelaznego lub stalowego, oraz z zewnętrznej warstwy z juty (*c*).

2. Rura powietrzna według zastrz. 1, znamienna tem, że wszystkie trzy warstwy są spojenie ze sobą zapomocą odpowiedniego lepiszcza.

Witold Kałużny.
Marjan Skup.

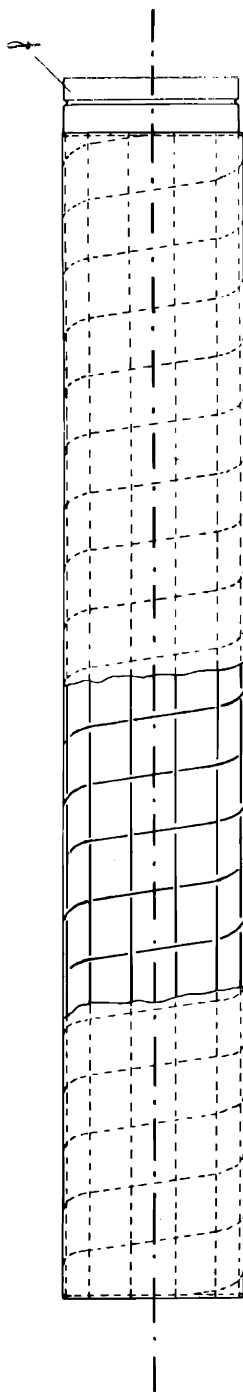

FIG. 1.

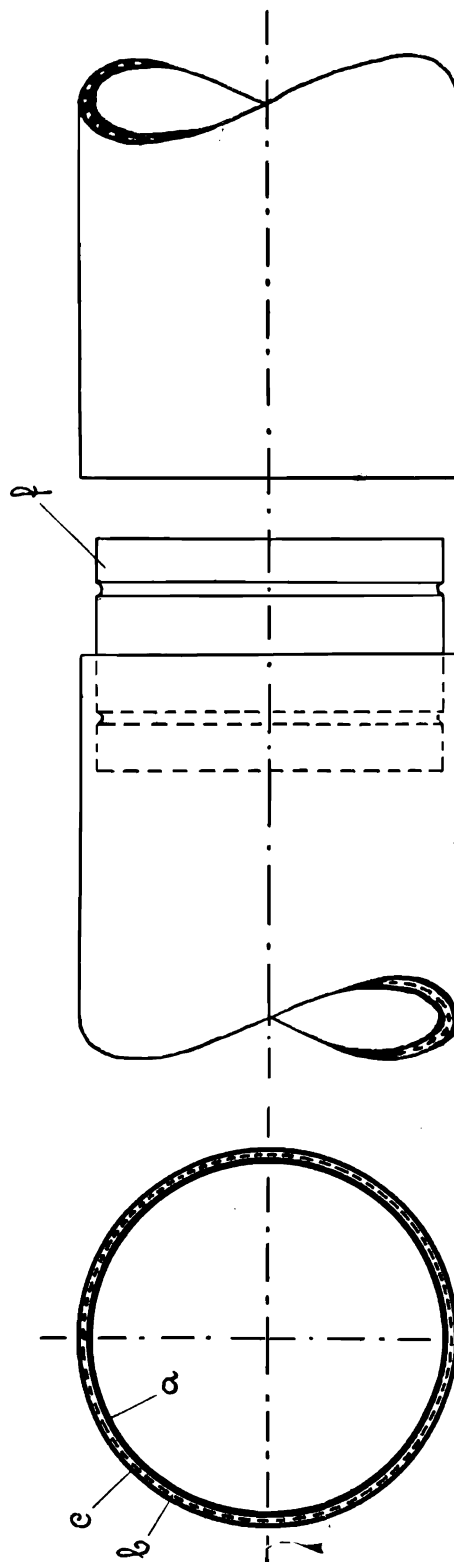

FIG. 3.

FIG. 2.